

at komme tidligere med Forslaget. Tidligere havde man ikke drømt om, at Stationen kunde flyttes, at der kunde findes en Linie, som kunde træde i Stedet for den gamle Linie. Man drømte ikke om, at noget saadant kunde ske før i Efteraaret; det var først i November Maaned, at i Viborg Amt Tanken kom frem, om hvorvidt denne Linie kunde bruges, og om, hvor vidt man kunde flytte Stationen til det paagældende Sted. Jeg tillader mig at paastaa, at man indtil det paagældende Øjeblik ikke havde tænkt paa, at Stationen kunde blive flyttet, ja, endogaa ansaa det for en Umulighed, at det kunde blive gjort. I øvrigt vil jeg yderligere gøre den Undskyldning for, at Forslaget er kommet for sent, at man har først faaet Overslaget for en Maaned siden. Jeg skal dermed forlade det ærede Medlem og gaa over til Hovedmanden for Modstanden mod Forslaget, og om jeg saa tør sige den eneste, som kommer til at bære Ansvaret for, om noget saa gaavnligt, som her tilsigtes, om noget, som hele Befolkningen derovre ubetinget har ønsket, ikke maatte blive sat igennem, nemlig den højstærede Indenrigsminister. Jeg vil først bringe det ærede Finansudvalg min Tak, fordi det maaste har taget Hensyn til mine Udtalelser og taget denne Sag under Overvejelse. Jeg skal særlig bringe en Tak til de 5 ærede Medlemmer, som have stillet Forslaget om at flytte Stationen. Jeg beklager, at jeg ikke kan bringe den samme Tak til de øvrige Medlemmer af Finansudvalget, men jeg vil paa ingen Maade rette nogen som helst Bøje mod de øvrige Medlemmer, thi det er temmelig klart, at naar Finansudvalget staar lige over for en Minister, der ellers ikke er bange for Udgifter til Jærnbanevæsenet, og som ellers har vist sig flot nok med Forlangender, hvor det gælder om at flytte Stationer og anlægge Baner, og denne Minister bestemte siger: Jeg kan ikke modtage dette store Beløb, som det her drejer sig om, 200,000 Kr. — Ministeren siger, det gaar op til en Million — naar Ministeren altsaa siger: Jeg vil ikke modtage dette Beløb, jeg behøver det ikke, saa kan man ikke fortænke Finansudvalget i, at det ikke vil paatvinge en Minister et saadant Beløb mod hans Vilje. Det forekommer mig dog at være en højt besynderlig Stilling, som den ærede Minister har indtaget lige over for dette Spørgsmaal; uagtet alle de indtrængende Anmodninger, der ere rettede fra hele Egnen, fra alle derovre, er Ministeren bestemt imod at foretage dette gode Skridt, som her kan foretages. Der var ikke det mindste i Vejen for at bruge

over en Million til Flytning af Slagelse Banegaard, men naar man kommer til Midtjylland ved Viborg og beder om 200,000 Kr., kan det ikke lade sig gøre. Jeg betvivler, at det samme havde været Tilfældet, hvis det havde været den kære Ræledægge Aarhus, der havde det sagtens ikke været saa vanskeligt. Man kan jo kun være glad ved Ministerens rørende Omhu for Statskassen, men jeg beklager meget, at det netop skal gaa ud over dette Punkt. Hvorfor stiller Ministeren sig saaledes? Han anfører kun en eneste bestemt Grund, og det er Udgiften. Der har nemlig fra teknisk Side ikke været rettet den mindste Indvending mod at flytte Stationen. Ingeniørerne have alle været enige om, at det kan gøres, og hvad der endnu mere taler derfor er, at Jærnbanebestyrelseskommissionen, i hvilken den ærede Ministers egne Teknikere sad som Medlemmer, har enstemmig indstillet Flytningen af denne Station. Der behøver ikke at siges mere om det tekniske Standpunkt, og heller ikke om det økonomiske deri; naar en Jærnbanebestyrelseskommission efter nøje Undersøgelser paa Stedet tør gaa til enstemmig at indstille Stationen til Flytning og indstille, at Bevillingen bliver vedtagen, saa er dermed alt sagt. Jeg skal nu tillade mig at nævne disse store Summer, som Ministeren vil gøre det til. Efter Ministerens eget Overslag er det beregnet til 239,000 Kr., som skulde være den forøgede Udgift til at flytte Stationen, den er nu sunken til 204,000 Kr., efter at Amtet og Byens Beboere have tilbudt 35,000 Kr. Men herfra tillader jeg mig at drage 50—65,000 Kr., som jeg skal komme til at omtale, og som jeg bestemte tør paastaa ville kunne drages herfra, saa at Summen i Virkeligheden kommer ned til 139—140,000 Kr. Det er nemlig ved Jærnbanebestyrelseskommissionens sidste Møde af hele Kommissionen enstemmig indstillet, at det var nødvendigt at skaffe en ny Afgangsvvej fra Stationen ind til Viborg By, saafremt den gamle Station blev bibeholdt. Nu vil jeg ikke antage, at den ærede Minister vil nægte, hvad en saadan Kommission indstiller og forlanger i den Retning. Naar en Bestyrelseskommission bestemte forlanger noget saadant som en Afgangsvvej, vil det være et meget sjældent Tilfælde her i Landet, at Ministeren siger Nej, og dersom jeg tør gaa ud fra, at denne Vej skal anlægges, vil denne Sum ubetinget først blive lagt til de 350,000 Kr., som det koster at ombygge den gamle Station efter det Forslag, her foreligger, og derved vil Summen komme op til op over 400,000 Kr. Paa den anden Side har jeg Lov til at fradrage denne Sum